

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och
punktskatter

103 33 Stockholm

Remiss av kommissionsförslag om förenklade regler för små företag, COM(2018) 21 final

Fi2018/00285/S2

1 Sammanfattning

Skatteverket tillstyrker de flesta ändringar som rör uppdateringar, tekniska anpassningar och hänvisningar, samt följande förslag

- att de gradvisa skattelättnaderna avskaffas
- att småföretag med gränsöverskridande handel kan omfattas av skattebefrielsen
- att det klargörs vilka transaktioner som bör beaktas vid beräkningen av referensnivån
- att det införs en redovisningsperiod om tolv månader för småföretag, men anser att perioden ska omfatta ett beskattningsår i stället för ett kalenderår (avsnitten 2.6 och 2.9).

Skatteverket avstyrker följande förslag:

- att småföretag ska utfärda förenklade fakturor (avsnitt 2.1)
- att det införs olika nationella tröskelvärden (avsnitt 2.3.2)
- att det införs en övergångsperiod för skattebefrielsen (avsnitt 2.4)
- att den som är skattebefriad inte ska vara skyldig att utfärda en faktura (avsnitt 2.5)
- att det införs förenklade arkiveringsregler för småföretag (avsnitt 2.8).

Skatteverket anser dessutom att det krävs ett antal förtydliganden (avsnitten 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.3.5 och 2.7) och att det krävs att ett helt nytt IT-system tas fram på EU-nivå (avsnitten 2.3.4 och 2.3.5).

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Artikel 220a.1 led c – förenklad faktura

Skatteverket avstyrker den föreslagna regeln om att småföretag enligt definitionen i artikel 280a ska utfärda förenklade fakturor. Skatteverket är medvetet om att förslaget medför vissa fördelar för företagen men anser att dessa måste vägas mot de nackdelar som förslaget medför.

Den föreslagna bestämmelsen – som är tvingande – innebär att småföretag, d.v.s. företag som har en årsomsättning inom unionen som uppgår till högst 2 miljoner euro (ca 20 miljoner SEK) ska utfärda förenklade fakturor även om försäljningsbeloppet i respektive faktura överstiger 100 euro.

I Sverige kommer ca 76,5 % (ca 765 000 av 1 miljon) mervärdesskatteregistrerade företag att omfattas av den föreslagna regeln. Det innebär att antalet förenklade fakturor som används för att styrka avdrag för ingående skatt kommer att öka betydligt och att fakturabeloppet i respektive faktura vida kan överstiga 4 000 kronor.

En förenklad faktura innehåller ett begränsat antal uppgifter, bl.a. saknas uppgift om vem som köpt varan eller tjänsten. Det begränsade antalet uppgifter försvårar för Skatteverket att avgöra huruvida de materiella bestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200, ML) är uppfyllda. Den föreslagna regeln medför en ökad risk för skatteundandragande.

Enligt förslaget är det företagets status som småföretag som avgör om en förenklad faktura får utfärdas, d.v.s. företagets årsomsättning. Det kan vara svårt för företagen att avgöra om regeln för förenklad faktura får tillämpas eller inte. För säljaren gäller det särskilt om företagets omsättning är strax under den angivna omsättningsgränsen. Köparen saknar som regel kännedom om säljarens årsomsättning och har därmed ingen möjlighet att avgöra om säljaren har rätt att utfärda en förenklad faktura.

Enligt gällande svenska regler får en förenklad faktura utfärdas om fakturabeloppet uppgår till högst 4 000 kronor. Företages årsomsättning saknar alltså betydelse. Det är därför enkelt för företagen, såväl säljare som köpare, att avgöra om en förenklad faktura får utfärdas. Skatteverket anser därför att de nuvarande reglerna om förenklade fakturor är tillräckligt ändamålsenliga vad gäller att underlätta för småföretag.

2.2 Artikel 280a – definition av småföretag och årsomsättning

2.2.1 Definitionen av småföretag

Skatteverket anser att den föreslagna omsättningsgränsen är för hög för svenska förhållanden. Skatteverket föreslår att regeln i mervärdesskattedirektivet i stället ska ange vad omsättningen högst får uppgå till.

Utifrån svenska förhållanden kommer förslaget att innebära att ca 76,5 % av de mervärdesskatteregistrerade företagen kommer att definieras som småföretag. Skatteverket ifrågasätter om det är rimligt att så pass många svenska företag ska kunna omfattas av de föreslagna förenklingsreglerna. Verket föreslår därför att regeln i stället ska ange vad omsättningen högst får uppgå till. Medlemsstaterna kommer då att ha möjlighet att införa lägre nationella omsättningsgränser.

2.2.2 Begreppet årsomsättning

Skatteverket anser att tidsperioden för årsomsättningen ska förtydligas så att det framgår att den avser ett beskattningsår.

Av den föreslagna regeln framgår inte om begreppet årsomsättning avser ett kalenderår eller ett beskattningsår. Skatteverket anser att det måste förtydligas och att omsättningen ska beräknas utifrån beskattningsåret. En sådan tidsperiod överensstämmer med företagens räkenskapsår, vilket innebär att företagen kan stämma av årsomsättningen i samband med årsredovisningen/bokslutet.

2.2.3 Beräkning av årsomsättningen

Skatteverket anser att reglerna ska förtydligas så att det framgår hur årsomsättningen ska beräknas.

Av den föreslagna regeln framgår inte hur årsomsättningen inom unionen för småföretag ska beräknas. I artikel 288 beskrivs hur årsomsättningen vid utnyttjandet av undantaget i artikel 284 ska beräknas. Skatteverket anser att samma beräkningssätt även borde tillämpas för årsomsättningen inom unionen för småföretag. Det kan uppnås genom en hänvisning i artikel 288 till artikel 280a 1.

2.3 Artikel 284 – tröskelvärden och åtgärder

2.3.1 Ett nationellt tröskelvärde (artikel 284.1 första stycket)

Skatteverket anser att det behöver tydliggöras vad tröskelvärdet i första stycket högst får uppgå till.

Av förslaget framgår inte klart om definitionen av begreppet ”småföretag” innebär att tröskelvärdet högst kan vara 2 000 000 euro eller om den i andra stycket angivna beloppsgränsen möjligtvis syftar tillbaka på tröskelvärdet i första stycket. Det skulle i så fall innebära att tröskelvärdet enligt första stycket högst kan vara 85 000 euro. Skatteverket anser att ett förtydligande kan uppnås genom en hänvisning till definitionen av småföretag i artikel 280a 1 eller att det klart framgår vad tröskelvärdet högst får uppgå till i euro eller motsvarande värde i nationell valuta.

2.3.2 Olika nationella tröskelvärden (artikel 284.1 andra stycket)

Skatteverket avstyrker att det införs olika tröskelvärden. Om den föreslagna regeln ändå införs anser Skatteverket att det bör tydliggöras vilka tröskelvärden som får uppgå till högst 85 000 euro.

Skatteverket anser att ett införande av olika tröskelvärden för olika sektorer ökar komplexiteten av regelverket som gör att det kan ifrågasättas om det är motiverat att medlemsstaterna ska få införa flera olika tröskelvärden.

I andra stycket anges att ”dessa tröskelvärden” får uppgå till visst belopp. Det är oklart om ordvalet ”dessa tröskelvärden” endast syftar tillbaka på de tröskelvärden som är olika för olika sektorer eller om det även syftar tillbaka på tröskelvärdet i första stycket.

2.3.3 Tröskelvärden inom unionen (artikel 284.2 a)

Skatteverket anser att det behöver tydliggöras hur årsomsättningen inom unionen ska beräknas om en beskattningsbar person bara har utnyttjat möjligheten till skattebefrielse i

någon eller några medlemsstater men inte alla medlemsstater där personen levererar varor eller tillhandahåller tjänster. Det behöver också tydliggöras hur det påverkar avdragsrätten.

Skatteverket noterar inledningsvis att artikel 288 första stycket 1 måste vara felöversatt i den svenska versionen. I den svenska versionen anges att årsomsättningen ska utgöras av ”beloppet av leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster, i den mån som de beskattas om de tillhandahålls en icke skattebefriad beskattningsbar person”. Av den engelska versionen framgår dock ”...in so far as they would be taxed were they supplied by a non-exempt taxable person”. Den lydelsen verkar mer logisk. Det tyder på en felöversättning i den svenska versionen. Skatteverket uppfattar det som att det i stället ska stå ”...i den mån som de skulle ha beskattats om de hade tillhandahållits av en icke skattebefriad beskattningsbar person”.

Artikel 284.2 a framstår då som oklar när det gäller hur årsomsättningen inom unionen ska beräknas om en beskattningsbar person bara har utnyttjat möjligheten till skattebefrielse i någon eller några medlemsstater men inte alla medlemsstater där personen levererar varor eller tillhandahåller tjänster. Ett sådant företag är både en skattebefriad och en icke skattebefriad beskattningsbar person. Lydelsen i artikel 284.2 a tyder på att omsättning av varor eller tjänster som tillhandahålls av ett företag i egenskap av en icke skattebefriad beskattningsbar person inte ska ingå i årsomsättningen. Detsamma gäller om företaget inte uppfyller villkoren för skattebefrielse i någon eller några medlemsstater i vilka företaget levererar varor eller tillhandahåller tjänster och därför till den delen är en icke skattebefriad beskattningsbar person.

Den omständigheten att ett företag kan vara både skattebefriad och icke skattebefriad innebär att företaget inte kommer att ha full avdragsrätt för sina inköp. Frågan är dock hur det ska hanteras mot bakgrund av att företaget vid inköpstillfället – då avdragsrätten inträder – kan vara icke skattebefriad och därmed ha full avdragsrätt, men företaget kommer att använda den förvärvade varan/tjänsten i egenskap av skattebefriad beskattningsbar person. Det motsatta förhållandet kan också inträffa. Inköp som uppfyller villkoren för att utgöra investeringsvaror kan hanteras inom jämkningssystemet. För övriga inköp synes gälla att företagets status som antingen skattebefriad eller icke skattebefriad beskattningsbar person vid inköpstillfället avgör huruvida företaget har avdragsrätt eller inte, oavsett om förvärvet senare kommer att användas till en skattefri eller skattepliktig omsättning.

2.3.4 Åtgärder för att säkerställa att villkoren är uppfyllda (artikel 284.3)

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att den som är skattebefriad uppfyller villkoren för befrielsen. Skatteverket anser att det kravet förutsätter att det skapas ett IT-system, företrädesvis på EU-nivå, som stödjer sådana åtgärder.

Den som är en skattebefriad beskattningsbar person i Sverige i dag registreras inte i mervärdesskatteregistret, vilket innebär att säkerställandet inte kan utföras i det systemet. Det finns inte heller något annat IT-stöd för att följa upp den som är skattebefriad. Det innebär att det i dag inte är möjligt för Skatteverket att vidta åtgärder för att säkerställa att villkoren för skattebefrielse följs. Det krävs att ett nytt IT-system tas fram, företrädesvis på EU-nivå.

2.3.5 Anmälan och deklaration av årsomsättningen (artikel 284.4)

Skatteverket anser att anmälningsskyldighetens omfattning i första stycket behöver förtydligas. I andra stycket behöver det förtydligas vilken medlemsstat som avses. Informationsskyldighetens omfattning behöver klargöras. Skatteverket anser att kraven förutsätter att det skapas ett IT-system, företrädesvis på EU-nivå, som stödjer åtgärderna.

Av regeln i första stycket framgår inte om det är tillräckligt med endast en anmälan eller om småföretaget ska lämna in en anmälan för varje medlemsstat som företaget ska leverera varor eller tjänster till. Skatteverket anser att regeln behöver förtydligas så att detta framgår.

I andra stycket används uttrycket ”företagets årsomsättning i medlemsstaten”. Det framgår inte tydligt vilken medlemsstat som avses med det uttrycket. Skatteverket anser att det borde vara varje medlemsstat där företaget levererar varor eller tillhandahåller tjänster i egenskap av skattebefriad beskattningsbar person.

Enligt andra stycket ska etableringsmedlemsstaten informera skattemyndigheterna i de andra berörda medlemsstaterna i vilka företaget gör sina leveranser eller tillhandahållanden. Skatteverket anser att det behöver klargöras vilka uppgifter som denna information ska innehålla och på vilket sätt etableringsmedlemsstaten ska informera de andra medlemsstaterna.

Av andra stycket framgår att etableringsmedlemsstaten ska säkerställa en korrekt deklaration av årsomsättningen i unionen och företagets årsomsättning i medlemsstaten. För att uppfylla detta krav måste Skatteverkets kontrollverksamhet utökas.

I dag finns inget IT-stöd som gör det möjligt för Skatteverket att hantera vare sig anmälan enligt första stycket eller deklarations- och informationsskyldigheten enligt andra stycket. För att möjliggöra detta krävs att ett nytt IT-system tas fram, företrädesvis på EU-nivå.

2.4 Artikel 288a – övergångsperiod för fortsatt skattebefrielse

Skatteverket avstyrker att det införs en övergångsperiod under vilken företaget kan vara fortsatt skattebefriad trots att tröskelvärdet har överstigit. För det fall att regeln ändå införs måste ett tillägg göras där det framgår en bortre tidsgräns för hur länge en övergångsperiod får tillämpas.

Den föreslagna regeln innebär att ett företag som har utnyttjat möjligheten till skattebefrielse får vara fortsatt skattebefriad under en övergångsperiod även om tröskelvärdet överskrider med ett visst belopp. Skatteverket delar inte kommissionens uppfattning att det behövs en gradvis övergång från skattebefrielse till beskattning. En beskattningsbar person kan antingen vara skattebefriad eller skattskyldig. Det finns således inte någon gradvis övergång. Det framgår redan av övriga regler att medlemsstaterna får bestämma det tröskelvärde som anses lämpligt förutsatt att beloppet inte överskrider referensbeloppet.

Bestämmelsen innebär också en konkurrensfördel för skattebefriade beskattningsbara personer gentemot andra icke skattebefriade beskattningsbara personer som regelmässigt har en lika stor omsättning och som inte kan utnyttja möjligheten till skattebefrielse.

Förslaget innebär slutligen att komplexiteten i regelverket för småföretag ökar, genom att det i praktiken kommer att finnas två olika tröskelvärden att hålla reda på i varje medlemsstat där företaget vill utnyttja befrielsen.

Skatteverket ser därför inte några skäl till att införa en sådan bestämmelse.

För det fall att regeln ändå införs måste ett tillägg göras där det framgår en bortre tidsgräns för hur länge en övergångsperiod får tillämpas. Så som Skatteverket uppfattar den föreslagna regeln kan den bli tillämplig varje kalenderår som personen uppfyller villkoren, d.v.s. utan någon bortre gräns.

2.5 Artikel 294c – skyldigheten att utfärda en faktura

Skatteverket avstyrker förslaget om att den som är skattebefriad inte ska vara skyldig att utfärda en faktura, vare sig fullständig eller förenklad faktura. Om förslaget ändå införs anser Skatteverket att medlemsstaterna i vart fall ska få kräva att en förenklad faktura utfärdas.

Av förslaget framgår att medlemsstaterna inte får kräva att den som är skattebefriad ska utfärda vare sig en fullständig faktura (artikel 220) eller en förenklad faktura (artikel 221). Skatteverket anser att förekomsten av fakturor är en av förutsättningarna för att verket ska kunna uppfylla kravet enligt artikel 284.3 på att säkerställa att skattebefriade småföretag inte överskrider tröskelvärdena.

Ett småföretag kan vara både skattebefriat och icke skattebefriat enligt vad som framgår av artikel 284 (se avsnitt 2.3.3 ovan). Det innebär att ett sådant småföretag skulle vara befriad från att ställa ut en faktura avseende viss omsättning och samtidigt vara skyldigt att ställa ut en faktura för en viss annan omsättning. Att införa den föreslagna regeln kommer att öka komplexitet i regelverket, vilket torde medföra en ökad administrativ börda för företagen.

Skatteverket inser att förslaget visserligen kan medföra vissa fördelar för företagen men dessa måste vägas mot de nackdelar som förslaget också kan medföra. Verket avstyrker därför den föreslagna regeln.

2.6 Artikel 294e – förenklad deklaration för ett kalenderår

Skatteverket anser att redovisningsperioden ska omfatta ett beskattningsår i stället för ett kalenderår.

Medlemsstaterna får tillåta att den som är skattebefriad lämnar en förenklad mervärdesskattedeklaration för en redovisningsperiod om ett kalenderår. Skatteverket anser att redovisningsperioden i stället ska omfatta ett beskattningsår. Det underlättar för företagen om mervärdesskattedeklarationen omfattar samma tidsperiod som deras räkenskapsår och årsredovisning/bokslut. Det underlättar även om redovisningsperioden överensstämmer med tidsperioden för inkomstdeklarationen.

2.7 Artikel 294g – förenklat registreringsförfarande

Skatteverket anser att det behöver förtydligas vad som närmare avses med ett förenklat registreringsförfarande för småföretag som inte är skattebefriade.

Av förslaget framgår att medlemsstaterna ska införa ett förenklat registreringsförfarande för småföretag som inte är skattebefriade. Det framgår dock inte vad som närmare avses med ett förenklat registreringsförfarande. I Sverige kan anmälan för registrering ske antingen elektroniskt via verksamt.se eller via en blankett som finns tillgänglig på skatteverket.se. Skatteverket menar att det förfarande vi har i dag i Sverige kan sägas vara ett förenklat registreringsförfarande. Att ytterligare förenkla det förfarandet skulle innebära en risk för att de krav på kvalitet och tillförlitlighet som uppställs i andra sammanhang inte kan uppfyllas, se t.ex. artikel 22 i rådets förordning 904/2010.

2.8 Artikel 294h – förenklade arkiveringsregler

Skatteverket avstyrker den föreslagna arkiveringsregeln. Om den ändras till en för medlemsstaterna frivillig regel innebär den inga problem för verkets vidkommande.

Av förslaget framgår att medlemsstaterna ska fastställa förenklade skyldigheter avseende lagring av fakturor som görs av skattebefriade småföretag. Dessa förenklingsregler ska gälla trots vad som är reglerat om fakturor i artiklarna 244-248a. Det bör först påpekas att för fakturor som ska uppfylla villkoren i 11 kap. ML gäller bevarandebestämmelserna av räkenskapsinformation i BFL. En annan sak som bör påpekas är att fakturor som ska uppfylla villkoren i 11 kap. ML inte bara tjänar som underlag för redovisning av mervärdesskatt. Fakturor utgör verifikationer för affärshändelserna i ett företags verksamhet, jfr 1 kap. 2 § 7 och 5 kap. 6 § BFL. Det är därför svårt att införa lättnadsregler för lagring av fakturor utan att det samtidigt innebär generella lättnadsregler för bevarande av verifikationer/räkenskapsinformation.

Det framgår inte hur det är tänkt att förenklade skyldigheter avseende lagring av fakturor ska kunna införas för småföretag. En jämförelse av reglerna i artiklarna 244-248a och bestämmelserna i BFL ger vid handen att det inte är möjligt att införa ytterligare förenklade lagringsbestämmelser för fakturor än de som finns i BFL. Detta har att göra med att det i BFL inte finns några särskilda bestämmelser alls om fakturor. Det finns i stället bestämmelser om räkenskapsinformation och fakturor utgör bara en liten del av det som utgör räkenskapsinformation enligt BFL. Skatteverket kan inte se att införandet av förenklade regler för enbart sådana fakturor som ska uppfylla ML:s krav skulle kunna vara praktiskt möjligt att utnyttja för småföretag.

2.9 Artikel 294i – redovisningsperiod

Skatteverket anser att den föreslagna redovisningsperioden om ett kalenderår i stället ska omfatta ett beskattningsår. Skatteverket anser att medlemsstaterna ska kunna besluta om en kortare redovisningsperiod, om det finns särskilda skäl.

Skatteverket har inga invändningar mot att småföretag ska redovisa mervärdesskatt för en tolv månadsperiod. I Sverige har vi redan en sådan redovisningsperiod för företag med ett beskattningsunderlag som uppgår till högst 1 miljon kronor, se 26 kap. 11 § skatteförfarandelagen (2011:1244, SFL). De företag som inte har EU-handel lämnar mervärdesskattedeklaration vid en senare tidpunkt, d.v.s. i nära anslutning till inkomstdeklarationen, se 26 kap. 33 a–33 b §§ SFL.

Skatteverket uppfattar att den föreslagna regeln jämförd med definitionen av småföretag i artikel 280a 1 innebär att företag med en årsomsättning som inte överstiger 2 000 000 euro (ca 20 000 000 SEK) ska redovisa mervärdesskatt för en tolv månadsperiod. I Sverige skulle det innebära att ett stort antal företag kan byta redovisningsperiod, eftersom ca 76,5 % av de företag som är registrerade till mervärdesskatt har en årsomsättning som uppgår till högst 20 000 000 SEK. Det bör också innebära att antalet företag som enligt 26 kap. 33 a–33 b §§ SFL ska lämna mervärdesskattedeklarationen i nära anslutning till inkomstdeklarationen ökar. Skatteverket ser en fara i en ökad beloppsgrens, då verkets erfarenhet är att det finns klara fördelar om deklarationstillfället ligger i någorlunda nära anslutning till transaktionstillfällena. Det gör det enklare både för Skatteverket och företagen att i tid upptäcka fel och brister som sedan kan åtgärdas. Om dessa upptäcks först efter ett år eller senare innebär det att större ingrepp behöver göras för att korrigera felaktigheten. Ur borgenärssynpunkt är det också en klar fördel att deklarationstillfället ligger i någorlunda nära anslutning till transaktionstillfällena.

Av den föreslagna regeln framgår att redovisningsperioden ska vara ett kalenderår. Det förekommer att småföretag har brutet räkenskapsår. Om dessa företag ska lämna mervärdesskattedeklarationen för ett kalenderår skulle det innebära att de måste ha en extra avstämning av sin bokföring eftersom kalenderårsperioden inte överensstämmer med deras årsredovisning/bokslut eller tidsperioden för inkomstdeklarationen. Detta kommer att medföra en betydande ökad administration och kostnad för företagen. För Skatteverkets del kommer det att innebära en ökad belastning av IT-systemet genom att avlämnandet kommer att koncentreras till viss tid efter kalenderårets utgång. Det kommer också att medföra att deklaraionsgranskningen till skillnad från i dag kommer att koncentreras till viss tid på året. Skatteverket anser därför att perioden i stället ska överensstämma med företagens beskattningsår, jfr 26 kap. 11 § SFL.

Av förslaget framgår också att småföretaget kan välja en kortare redovisningsperiod. Skatteverket anser att medlemsstaterna också ska ha möjlighet att införa en regel som gör det möjligt att begära detta om det finns särskilda skäl för att redovisningen ska ske för en kortare period. Särskilda skäl för redovisning av mervärdesskatt för en kortare redovisningsperiod bör finnas om det av kontrollskäl finns ett påtagligt intresse för Skatteverket att få en tidigare kontroll av att skattskyldighet för mervärdesskatt verkligen föreligger och att mervärdesskatt redovisas och betalas på rätt sätt.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslagen kommer att medföra konsekvenser för Skatteverket. Det skulle innebära dels systemförändringar/nybyggnad av system dels stora förändringar i verkets kontrollverksamhet. Hur stora återverkningarna blir är dock omöjligt att bedöma då förslagen i de relevanta delarna är vagt formulerade.

I den mån de föreslagna reglerna innebär att fler företag kan avregistreras eller redovisa mervärdesskatt för en tolv månadsperiod leder det till att Skatteverkets administration minskar i motsvarande mån. Å andra sidan måste de olika tröskelvärdena och omsättningsgränserna bevakas, vilket medför merarbete för Skatteverket. Om

tolvmånadsperioden ska avse ett kalenderår kommer deklaraionsgranskningen att koncentreras till viss del av året och på så sätt vara en belastning för Skatteverket.

Längre redovisningsperioder leder också till att det kommer att ta längre tid innan Skatteverket kan upptäcka eventuella fel i redovisningen. Den konsekvensen finns redan i dag men kan komma att gälla för många fler företag med därtill hörande risker. Att staten även tar en större kreditrisk ju längre redovisningsperioden är kommer sannolikt att medföra ett ökat borgenärsarbete för Skatteverket. Att införa särskilda regler för småföretag som inte är skattebefriade medför merarbete för Skatteverket.

Förslagen är på en övergripande nivå utan några egentliga detaljer, vilket gör det svårt att göra en kostnadsberäkning. Enligt förslaget i artikel 284.4 ska Skatteverket bl.a. säkerställa en korrekt deklaraion av årsomsättningen i unionen. Mot bakgrund av att de som i dag är skattebefriade inte lämnar någon mervärdesskattedeklaraion och inte heller är registrerade till mervärdesskatt är en förändring av mervärdesskattedeklaraionen inte en möjlig lösning. Det krävs i stället att en helt ny teknisk lösning tas fram. Kostnaden för ett sådant system är helt beroende på vilka krav som skulle ställas.